

Mál nr. 46/2020**M og****V vegna slysaftryggingar fjölskyldutryggingar og almennrar slysaftryggingar X****Takmörkun ábyrgðar vátryggingafélags vegna slyss 30. mars 2019.****Gögn.**

Málskot mótt. 10. febrúar 2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 6. mars 2020, ásamt leiðbeiningarskjali frá Landspítala-háskólasjúkrahúsi.

Málsatvik.

Samkvæmt gögnum málsins er óumdeilt að M rann í hálku og hlaut við það líkamstjón hinn 30. mars 2019.

V hefur hafnað bótaskyldu úr slysaftryggingum M og vísað til þess að slysið hafi orðið vegna stórkostlegs gáleysis M í skilningi 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 og ákvæðis í sameiginlegum skilmálum V um takmarkanir á ábyrgð vegna slíkrar háttsemi. V vísar til þess að áfengi í blóði M hafi mælst 46,3 mmól/L og skv. leiðbeiningarskjali frá Landspítala-háskólasjúkrahúsi sé almenn lýsing á slíkum áfengisáhrifum (45-60 mmól/L) sú að um sé að ræða áberandi ölvunareinkenni og erfiðleikar með hreyfingar og tal. V telur því að líkamstjón M megi fyrst og fremst rekja til hans eigin háttsemi.

M telur að réttur til greiðslu bóta sé fyrir hendi og V hafi ekki sýnt fram á að líkamstjón M hafi orðið vegna stórkostlegs gáleysis hans. Það sé sýnt af lýsingu M og samferðafólks hans að þau hafi verið að ganga yfir svæði sem var hulið snjó og M hafi hrasað á svellbunka sem hafi leitt til þess að hann féll. M telur að áfengisáhrif ein og sér geti ekki leitt til algjörar takmörkunar á bótaskyldu. M telur að áfengi í blóði hans hafi ekki haft áhrif á atvik málsins í þeim skilningi að það sá svellbunku sem M datt á hafi verið öllum dulinn, óháð ástandi þeirra. Það hafi því ekki verið orsakasamband milli áfengisáhrifa og þess að M féll.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um hvort takmarka eigi ábyrgð V á þeim grundvelli að M hafi sýnt stórkostlegt gáleysi, sbr. 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga, og það hafi leitt til líkamstjóns hans hinn 30. mars 2019. V ber sönnunarbyrði um að líkamstjón M sé hægt að rekja til stórkostlegs gáleysis M. Í lýsingum af aðdraganda tjónsins kemur fram að M féll á svelli sem hulið var snjó. Ekkert í þeim lýsingum styður þá almennu ályktun sem V dregur af almennu leiðbeiningarskjali um ölvunareinkenni, að M hafi í raun sýnt slík einkenni eða átt í erfiðleikum með hreyfingar þegar tjónið varð. Verður V að bera hallann af þeim sönnunarskorti og verður því ekki talið sannað að líkamstjón M sé hægt að rekja til stórkostlegs gáleysis hans. M á því rétt á fullum bótum úr slysaftryggingum hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr slysaftryggingu fjölskyldutryggingar sinnar sem og almennri slysaftryggingu X hjá V.

Reykjavík, 2. apríl 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.